

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/236/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118368004
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:6118368004.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, zastúpený JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom C. X, XXX XX M., proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpený JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom V. G. X/Q., XXX XX. K. o zaplatenie 282,15 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 21C/17/2019-86 zo dňa 14. mája 2019, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom pre zmeškanie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 282,15 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 28.01.2018 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 29.10.2018 domáhal voči žalovanému rozhodnutia súdu, ktorým by súd žalovaného zaviazal titulom náhrady škody zaplatiť žalobcovi sumu 282,15 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 282,15 Eur od 28.01.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Na pojednávaní konanom dňa 14.05.2019 sa zúčastnil len žalobca, žalovaný podaním doručeným súdu dňa 12.05.2019 svoju neprítomnosť ospravedlnil neodkladnými pracovnými povinnosťami a z dôvodu hospodárnosti konania, aby sa zamedzilo zbytočnému zvyšovaniu trov konania, zároveň vyjadril súhlas s tým, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalobca z dôvodu neúčasti žalovaného na pojednávaní navrhol, aby súd vydal rozsudok pre zmeškanie, nakoľko mal za to, že žalovaný svoju neprítomnosť neospravedlnil vážnymi okolnosťami tak, ako to má na mysli § 274 písm. b) CSP. S prihliadnutím na procesný návrh žalobcu vznesený na predmetnom pojednávaní a pri splnení všetkých zákonom stanovených podmienok, okresný súd postupom podľa § 274 CSP vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

3. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako plne úspešnej sporovej strane priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu (t.j. v rozsahu 100 %).

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Vyjadril svoje presvedčenie, že inštitút rozsudku pre zmeškanie slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného. Žalovaný však v tomto konaní nebol nečinný. Podaním zo dňa 05.05.2019 žalovaný ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní vytýčenom na deň 06.05.2019, pričom svoje

ospravedlnenie odôvodnil neodkladnými pracovnými povinnosťami a pracovnou vyťaženosťou, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania. Zároveň súd informoval o tom, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a súhlasil s prejednaním veci bez jeho prítomnosti, resp. bez prítomnosti jeho právneho zástupcu. Odvolateľ bol toho názoru, že pokiaľ súd posúdil ospravedlnenie žalovaného ako nedôvodné, mal v zmysle čl. 4 základných princípov CSP per analogiam postupovať podľa § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne upovedomiť žalovaného o tom, že dôvody ospravedlnenia nemieni akceptovať. Na základe uvedeného bol toho názoru, že v konaní neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil. Zároveň si uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne, zákonné, dostatočne odôvodnené. Podľa názoru žalobcu boli v tomto konaní splnené všetky zákonné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Na podporu svojich tvrdení o správnej aplikácii predmetného inštitútu prvoinštančným súdom žalobca poukázal na viacero rozhodnutí všeobecných súdov.

8. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu, ktoré mu bolo prostredníctvom právneho zástupcu doručené dňa 24.07.2019, nevyjadril. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené neboli.

9. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. c) CSP o d m i e t o l .

10. Primárne odvolací súd uvádza, že sa stotožnil s procesným postupom okresného súdu na pojednávaní konanom dňa 14.05.2019, ktorý pri kumulatívnom splnení podmienok v zmysle § 274 CSP vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného.

11. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia ako následok procesnej pasivity žalovaného v civilnom sporovom konaní. Procesná pasivita žalovaného sa prejavuje tým, že si neplní povinnosti strany konania tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené. Odvolací súd pripomína zásadu, že práva patria bdelym, ktorá zásada zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sa na ochranu svojich práv a vyžaduje, aby aj strana v konaní sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozeniu a poškodzovaniu. Predpokladá sa pritom, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv. Bola to pritom práve nečinnosť žalovaného, ktorý sa bez riadneho ospravedlnenia nedostavil na pojednávanie nariadené vo veci okresným súdom, hoci bol na toto pojednávanie riadne a včas predvolaný a bol v predvolaní výslovne poučený o možnom následku nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Ak potom za danej situácie žalobca na pojednávaní navrhol rozhodnutie vo veci rozsudkom pre zmeškanie, okresný súd postupoval vecne správne, ak tomuto návrhu v zmysle ust. § 274 CSP vyhovel a o žalobe rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Žalovaný totiž nerešpektoval okresným súdom uložené povinnosti a tomu zodpovedala forma a výsledok konania.

12. Ako zužujúci sa javí výklad poskytnutý žalovaným v podanom odvolaní o tom, že rozsudok pre zmeškanie žalovaného slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný v konaní nebol nečinný. Rozsudok pre zmeškanie žalovaného tak, ako je upravený v ustanovení § 274 CSP, pôsobí ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, ktorá vyplýva z porušenia procesných povinností strany - konkrétne sa jedná o sankciu za neospravedlnenú neprítomnosť žalovanej sporovej strany na pojednávaní. Skutočnosť, že žalovaný v predchádzajúcej fáze konania vykonal procesný úkon (napr. podal odpor) bez ďalšieho nezakladá nemožnosť vydania rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP.

13. Ustanovenie § 274 stanovuje podmienky, za kumulatívneho splnenia ktorých je možné rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Týmito sú: 1/ žalobou je uplatnený nárok na splnenie povinnosti, 2/ návrh žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie, 3/ nedostavenie sa žalovaného na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a 4/ neospravedlnenie neprítomnosti žalovaného včas a vážnymi okolnosťami.

14. Splnenie podmienok pre možnú aplikáciu procesného postupu súdu podľa § 274 CSP, ktoré sú uvedené pod bodom 1/ a 2/ odseku 13. tohto rozhodnutia žalovaný vo svojom opravnom prostriedku nenamietal. Podmienka včasnosti ospravedlnenia neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu na pojednávaní konanom dňa 14.05.2019, bola v danom prípade splnená, keď žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu podanie označené ako „Ospravedlnenie neúčasti žalovaného a jeho právneho zástupcu na súdnom pojednávaní“ dňa 12.05.2019. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s obsahom ospravedlnenia ustálil, že toto ospravedlnenie žalovaného nebolo odôvodnené vážnymi okolnosťami. Z obsahu podaného opravného prostriedku žalovaného je zrejmé, že odvolateľ sa nestotožnil páve s takýmto výsledkom posúdenia okolností, ktoré v ospravedlnení ako dôvod neprítomnosti na pojednávaní žalovaná sporová strana súdu uviedla.

15. Ako správne konštatoval okresný súd v napadnutom rozhodnutí, ospravedlnenie žalovaného a jeho právneho zástupcu z neúčasti na pojednávaní dňa 14.05.2019 nespočívalo v takých objektívnych okolnostiach, pre ktoré by bolo možné uvažovať o reálnej nemožnosti žalovanej sporovej strany dostaviť sa na toto pojednávanie (napríklad úraz, choroba strany sporu alebo jeho zástupcu a podobne). Naopak, žalovanou sporovou stranou uvádzané okolnosti (neodkladné pracovné povinnosti, pracovná vyťaženosť, hospodárnosť konania) bez ďalšieho nemožno považovať za vážne, spĺňajúce atribút nemožnosti vydania rozsudku pre zmeškanie žalovaného.

16. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazoval na možný postup súdu podľa § 183 ods. 4 CSP, je potrebné uviesť, že v danom prípade žalovaný v ospravedlnení svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní iba vysvetlil dôvod neprítomnosti na pojednávaní bez toho, aby zároveň požiadal súd o odročenie pojednávania. V nadväznosti na to nebolo ani povinnosťou konajúceho súdu postupovať v zmysle tohto zákonného ustanovenia, nakoľko jeho aplikácia sa vyžaduje iba v prípadoch, ak strana sporu požiada o odročenie pojednávania a súd zistí, že ňou uvedený dôvod na takýto procesný postup nie je dôležitý. Je preto potrebné dôsledne rozlišovať medzi skúmaním naplnenia podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 písm. a) a b) CSP a skúmaním dôvodnosti procesného návrhu strany sporu na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP, pričom žiadna analógia legis § 183 ods. 4 CSP vo vzťahu k § 274 písm. b) CSP do úvahy neprichádza. Napokon v podanom odvolaní žalovaný neuviedol ani žiadne skutočnosti v zmysle ust. § 277 ods. 2 CSP, ktorými by namietal, že pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku pre zmeškanie, zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu.

17. Na podporu svojej argumentácie odvolací súd pritom poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/105/2018 zo dňa 29. marca 2019, z ktorého vyplýva, že „rozsudkom pre zmeškanie môže súd rozhodnúť na ktoromkoľvek nariadenom pojednávaní, ak sú súčasne splnené všetky podmienky. Vážnosť okolností, ktorými žalobca ospravedlňuje svoju neprítomnosť na pojednávaní, musí posúdiť súd. Sú to okolnosti takej intenzity a závažnosti, ktoré znemožňujú žalobcovi účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (choroba, úraz, úmrtie v rodine). Vážnosť okolností je však vždy na posúdení a voľnej úvahe súdu (porovnaj Komentár str. 1008). Z ustanovenia § 278 CSP nevyplýva, že rozsudok pre zmeškanie nie je možné vydať po vykonaní dokazovania. Dovolací súd zdôrazňuje, že sporové strany majú normovanú procesnú povinnosť spolupôsobiť pri rýchlom a efektívnom rozhodnutí civilného sporu. V danom prípade súd prvej inštancie nariadil pojednávanie za účelom vykonania dokazovania, na ktorom bola potrebná aj prítomnosť žalobkyne. Žalobkyňa sa na pojednávanie, ktoré jej bolo riadne a včas oznámené, bez ospravedlnenia nedostavila, čím sama ostala neaktívna. Súd prvej inštancie tak postupoval správne, keď na návrh žalovaného vydal rozsudok pre zmeškanie.“ K tomu krajský súd dodáva, že rovnaká argumentácia platí aj v prípade, že konajúci súd dospeje k záveru, že ospravedlnenie žalovaného a jeho právneho zástupcu z neúčasti na pojednávaní nespočívalo v takých objektívnych okolnostiach, pre ktoré by bolo možné uvažovať o reálnej nemožnosti žalovanej sporovej strany dostaviť sa na riadne a včas nariadené pojednávanie.

18. Vo vzťahu k prípustnosti odvolania odvolací súd uvádza, že odvolanie je prípustné proti každému rozsudku súdu prvej inštancie bez ohľadu na to, čo bolo predmetom konania, či súd prvej inštancie žalobe vyhovel alebo ju zamietol, resp. jej sčasti vyhovel a vo zvyšnej časti ju zamietol. Z takto široko vymedzenej prípustnosti zákon pripúšťa tri výnimky, ktorých výpočet je taxatívny a nemožno ho rozširovať. Prvú výnimku predstavuje rozsudok vydaný na základe uznania nároku podľa § 282 a nasl. CSP. Druhú výnimku predstavuje rozsudok vydaný na základe vzdania sa nároku podľa § 286

a nasl. CSP. Poslednú tretiu výnimku tvorí rozsudok pre zmeškanie alebo inak povedané kontumačný rozsudok v zmysle § 273 a nasl. CSP. Napriek tomu, že proti týmto rozsudkom odvolanie nie je v zásade prípustné, zákon aj proti týmto trom typom rozsudkov odvolanie výnimočne pripúšťa. Prípustnosť však v zmysle § 356 písm. b) CSP viaže len na dôvod, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Existencia tohto zákonného dôvodu je v prvom rade podmienkou prípustnosti odvolania. Znamená to, že ak odvolací súd dospeje k záveru, že zákonný dôvod nie je daný, musí odvolanie odmietnuť v zmysle ustanovenia § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Naopak, ak strana dôvod prípustnosti preukáže, stáva sa tento súčasne aj dôvodom úspešnosti odvolania.

19. Žalovaný vo svojom odvolaní dôvod prípustnosti odvolania proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného nepreukázal. Procesnoprávnym dôsledkom odvolania podaného proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, je jeho odmietnutie v zmysle § 386 písm. c) CSP, na základe čoho odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol.

20. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP.

21. Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách konania v prípade, že odvolanie je odmietnuté. Preto je nutné o trovách odvolacieho konania rozhodnúť analogicky podľa § 256 ods. 1 CSP, ktoré upravuje problematiku najbližšiu odmietnutiu odvolania, lebo v tomto prípade konanie končí bez toho, aby odvolací súd rozhodoval o veci, a to v dôsledku procesného zavinenia tej strany sporu, ktorá podala odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné - v danom prípade žalovaného. V nadväznosti na uvedené krajský súd podľa § 256 ods. 1 CSP priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).